

[Dorte Bennedsen]

hvad ministeren fra tid til anden har sagt i debatten om sundhedssektoren. Når det er blevet sagt, at man skulle overveje, om man ville give sig i kast med hjertetransplantationer, og når det er blevet sagt, at man ville overveje, hvor mange penge man ville bruge til en AIDS-oplysningskampagne osv., er det jo i den grad en række negative signaler, der udsendes af ministeren, at det ikke kan forundre hende, at hun efter eget udsagn somme tider bliver mistolket; hun kan næsten ikke forlange, at folk skal kunne se andet end det negative i det.

Dernæst skal jeg sige til hr. Jørgen Tved, at dagsordenen, sådan som den er udformet, rummer tilsagn om en realisering af de erklæringer, der er indeholdt i WHO's sundhedsprogram. Men Socialdemokratiet vil også dermed tilkendegive et nej til den politik, regeringen vil føre: et nej til private sygehuse, et nej til brugerbetaling i sundhedssektoren og et nej til alle de ting, som regeringen forsøger at smugle ind ad bagdøren; det skal være et nej til, at vi overlader folk til deres egen boldgade.

Jeg må indrømme, at jeg også undrede mig overordentlig meget over ministerens tilslutning til dagsordenen. Derfor skal jeg endnu en gang minde ministeren om mit spørgsmål. Jeg har svært ved at se, hvordan ministeren kan leve op til at realisere WHO's program for år 2000, når man ved, at disse voldsomme nedskæringer ligger foran os på sundhedsområdet. Jeg vil lytte med stor interesse, når jeg får svaret.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg kan fortsætte i fru Dorte Bennedsens spor og spørge, om sundhedsministeren egentlig ved, hvad det er, hun har tilsluttet sig. I den forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på et par af de mål fra »Sundhed for alle i år 2000«, som knytter mest an til de ting, jeg selv var inde på i min ordførertale for lidt siden. Der er således mål nr. 25, som siger, at befolkningen skal være sikret en effektiv beskyttelse mod arbejdsbetingede sundhedsfarer, og det er sammenhængende med den dagsorden, vi just har foreslået, nemlig at det ikke er sundhedsministeren specielt, men hele regeringen, der bliver forpligtet til at sørge for det. Sikringen af befolkningen skal bl.a. ske ved et effektivt arbejdstilsyn eller en bedriftssundhedstjeneste. Hvis det er sundhedsministerens opfattelse af, at hun

imødekommer WHO's mål ved at tilslutte sig dagsordenen, synes jeg da, det lyder spændende, men samtidig er jeg dybt bekymret, fordi sundhedsministeren jo er tilbøjelig til at definere sit eget område meget snævert; i hvert fald er samarbejdet med de øvrige ministerier ikke umiddelbart synligt her i Folketinget.

Jeg er altså dybt bekymret for, om ministeren nu taler på hele regeringens vegne, også fordi arbejdsministeren, pålagt af Folketinget i december, offentliggjorde en plan for nedbringelse af sundhedsskadelige stoffer på arbejdspladserne – en plan, der netop anerkendte, at organiske opløsningsmidler var et af de farlige stoffer. Men tidsrækkefølgen for, hvornår man ville gøre noget ved skaderne fra organiske opløsningsmidler, manglede fuldstændig i arbejdsministerens plan, og det synes jeg oprigtig talt var meget nedslående, for at sige det mildt.

Punkt 20 i WHO's plan handler om sikring af rent drikkevand. I den sammenhæng synes jeg heller ikke specielt, regeringens vandmiljøplan indtil nu har været lysende konsekvent.

Punkt 19 handler om et tilstrækkeligt apparat til at overvåge, vurdere og kontrollere miljømæssige farer, som udgør en trussel imod menneskets sundhed, herunder potentielt giftige kemikalier, stråling, skadelige forbrugsvarer samt biologiske midler. Det vil man altså nu også arbejde effektivt for at overholde, hvis man tilslutter sig WHO's plan.

Det er disse foranstaltninger, som peger imod forebyggelse, der skal sikre os, at det fremover ikke bliver nødvendigt at have et så stort behandlingsapparat. Men i en overgangsperiode skal vi jo have ekstra investeringer, og da jeg ikke kan få det til at rime med de nysudmeldte budgetrammer på det sundhedsmæssige område, er jeg ligesom fru Dorte Bennedsen utrolig spændt på at få svar på det. Hvis der ikke kan komme et svar, der er positivt med hensyn til, at der er penge til en forebyggende indsats, kan jeg godt finde ret stærke ord for ministerens tilslutning til Socialdemokratiets og SF's dagsorden.

Karen Højte Jensen (KF):

På regeringspartiernes vegne skal jeg for god ordens skyld meddele, at vi stemmer for det dagsordensforslag, der er fremsat af Socialdemokratiet og SF, og det gør vi ud fra den ordlyd, dagsordensforslaget har.